

ЦЕРВОНЕ

СЕЛО

6

1 КВІТНЯ 1932

ЖУРНАЛ

В СЕУКРАЇНСЬКОГО
ЦЕНТРАЛЬНОГО
ВІСНИКОВОГО
КОМІТЕТУ

ПРО ПЕРЕБІГ ГОТУВАННЯ ДО С.-Г. КАМПАНІЇ

(Постанова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів УСРР).

Сільське господарство України вступає в четвертий вивершувальний рік першої п'ятирічки з величезними досягненнями, що їх здобуто на базі бурхливого зростання індустріалізації країни, піднесення радгоспного будівництва, утворення сітки машинотракторних станцій, успішного здійснення суцільної колективізації і ліквідації на її основі куркульства, як класу.

Ці досягнення забезпечили вивершення фундаменту соціалістичної економіки й обумовили дальший розвиток та зміцнення соціалістичного с.-г. виробництва.

У здійсненні програми 1932 р. в галузі сільського господарства весняна с.-г. виробнича кампанія відіграє вирішну роль. Вона має своїм завданням забезпечити даліше організаційно-господарське зміцнення колгоспів, розвиток і поширення радгоспів, повне виконання планів засіву ярих, технічних і кормових культур, рішуче піднесення якісних показників сільського виробництва та забезпечення на основі масового застосування агротехніки, високих, сталих урожаїв.

Тимто успішне розгортання підготовчих робіт до виконання завдань весняної с.-г. виробничої кампанії 1932 року набуває виняткової політично-господарської ваги.

Рештки ворожих соціалістичних елементів в місті й на селі, куркулі та їхні прихильники намагаються пошкодити більшовицькому готуванню до сівби.

Дружною, нещадною відсією повинна відповісти колгоспна та селянсько-середняцька маса на всі спроби класових ворогів. Спільними силами центральних і місцевих радянських органів, широкою робітничо-колгоспної громадськості та багатомільйонних трудящих мас міста й села мусимо неодмінно забезпечити успішне більшовицьке виконання с.-г. виробничої кампанії ц. р.

Здійснення цього плану покладає на всі радянські, господарські та громадські організації виняткову відповідальність і вимагає якнайбільшого напруження всіх виробничих сил і інтенсивності робітничих, колгоспних та бідняцько-середняцьких мас.

Президія Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів УСРР відзначають, що в багатьох районах, селах, радгоспах, МТС і колгоспах готування до весняної сівби проходить незадовільно, зокрема:

1. Не всюди закінчили збирати насінні фонди, хоч термін минув 10 березня; не всі райони радгоспів і колгоспів прочистили зібране насіння.

2. Не скрізь відремонтовано трактори та с.-г. знаряддя, тракторний парк не повністю забезпечено паливним та мастином;

3. Кінську тяглову силу ще підготовлено до сівби, не забезпечено кормами для підсиленого годування;

4. В багатьох колгоспах і радгоспах не закінчено утворення постійних бригад, не закріплено за ними ділянок землі, реманенту, не доведено виробничих завдань; подекуди перекручено постанову ЦК ВКП(б) в 4-11—32 р. про організацію бригад (ці бригади організують не за виробничою, а за територіальною ознакою);

5. Навколо завдань весняної сівби не скрізь мобілізовано маси;

6. Надто відстають у готуванні до сівби одноосібні господарства;

7. В районах масового бурякосіяння не надано належної уваги цій надзвичайно важливій культурі в сільському господарстві України.

Президія Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів УСРР підкреслюють, що успіх весняної сівби цілком залежатиме від вчасного та ретельного виконання підготовчих робіт, і звертає на це увагу обласних організаційних комітетів, райвиконкомів, міських, селищних та сільських рад.

Президія Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народніх Комісарів УСРР ухвалюють:

1. Провести між 1 і 10 квітня цього року декадник масової перевірки готовності до сівби. Під час декадника треба уважно виявити перебіг готування до сівби кожного колгоспу, радгоспу, МТС та одноосібного господарства, забезпечивши негайне усунення будь-якого відставання в цій справі.

2. Цією перевіркою треба охопити в першу чергу заходи, що вирішують успіх сівби:

а) Організацію постійних бригад, доведення до них конкретних виробничих завдань, закріплення ділянок землі, живого та мертвого реманенту, забезпечення кожної бригади випробуванням досвідченим керівництвом;

б) Мобілізацію насіння на основі середкопоспів

них позик, міжколгоспної, міжрайонної та колгоспної-радгоспної соціалістичної взаємодопомоги в роз-мірах, що забезпечують цілковиту реалізацію пля-ну сівби за культурами;

в) Перебіг очищення насіння сортообміну та про-труєння;

г) Стан кінського тягла, утворення кормових фондів для підсилення годування, ліквідація знео-собленої в догляданні коней, поліпшення ветери-нарного нагляду, ремонтування та припасування зброї і возів;

д) Закінчення ремонту тракторів та с.-г. рема-ненту, перевірка якості ремонтних робіт; забезпе-чення тракторів паливним, мастивом, запасними частинами, ліквідація знеособленої;

е) Забезпечення правильної сівозмінки, закріплен-ня земельних діляниць, використання добрива, за-готівля засобів боротьби зі шкідниками;

ж) В радгоспах, крім перелічених заходів, тре-ба перевірити забезпеченість робочою силою;

з) Щодо одноосібних господарств—перевірити до-ведення до кожного з них виробничих завдань, цілковиту мобілізацію насіння, реманенту, тягла цих господарств, організацію гуртків (суцряг) для спільного оброблювання землі;

і) В районах масового бурякосіяння перевірити виділення площі під засів буряків, готовість тяг-ла, тракторів, реманенту бурякових радгоспів, МТС колгоспів, юдноосібників, перебіг вивезення гною

на лани та забезпеченість збільшення врожайно-сти.

3. Безпосереднє проведення декадника покласти на сільські ради, доручивши їм спільно з упра-вами колгоспів негайно розгорнути навколо завдань декадника широку масову роботу, організувати спеціальні перевірі бригади, залучивши до їх складу актив рад, колгоспів, КНС, наймитсько-бідняцьких груп та громадських організацій. Протя-гом декадника забезпечити повне закінчення го-тування до сівби.

4. Райвиконкомам і міським радам через земель-ні відділи с.-г. секції та спеціальних уповноваже-них допомогти сільрадам провести декадник, за-безпечити оперативне керівництво ним і спряму-вати активність рад, колгоспів, громадських орга-нізацій, колгоспних та бідняцько-середняцьких мас на успішне проведення сівби.

5. ЦВК АМСРР, обласним організаційним комі-тетам, райвиконкомам та міськрадам Донбасу за-безпечити нагляд за перебігом декадника і до 16 квітня подати звіт про його наслідки.

Голова Всеукраїнського Центрального
Виконавчого Комітету Г. Петровський.

Голова Ради Народніх Комісарів УСРР
В. Чубар.

Секретар Всеукраїнського Центрального
Виконавчого Комітету Ю. Войцехівський.

ПАРИЗЬКА КОМУНА І ДИКТАТУРА ПРОЛЕТАРІЯТУ

Роківина Паризької комуні цього року мина-ють у виключно напружених міжнародніх обста-винах. Кривава грабіжницька війна японського імперіялізму у Китаї, свідчить про реальність за-грози сутички між імперіялістичними державами та світової батьківщини пролетаріату—Радянським Союзом.

СРСР має виняткові величезні успіхи в галузі індустріалізації країни. Під випробованим прово-дом комуністичної партії на чолі з тов. Сталіним—Ленінове питання—«хто—кого» вивершено на ко-ристь соціалізму в усіх галузях народнього гос-подарства.

Перевага соціалістичної системи диктатури про-летаріату перед капіталістичною системою дове-дено фактами світового значення. В СРСР злікві-довано безробіття, величезними кроками зростає добробут трудящої людності—це в країні дикта-тури пролетаріату, але по другий бік радянського кордону у капіталістичних країнах—економічна криза, голод і злидні мільйонів, нечуваними тем-пами зростає безробіття, в капіталістичних країнах не включаючи колоній, навіть 43 млн. безробітних, там гасять домни, лани залишаються нескоше-ними, спалюється й топить в морі хліб тощо.

Для капіталістичного виходу з кризи потрібні багатомільйонні жертви. Фашистський інфляцій-ний та воєнні методи виходу з кризи неминуче ви-кликають посилення боротьби пролетаріату й при-гнічених народів колоній за революційний вихід з кризи. Кожен день приносить звістку про наростання сили опору з боку трудящої людності.

«Мірова економічна криза буде переростати в

лизці країн в кризу політичну. Це значить по-перше, що буржуазія буде шукати виходу з цього стану в подальшій фашизації в галузі вну-трішньої політики, використовуючи для цього всі реакційні сили, в тім числі і соціально-демократію. Це значить, подруге, що буржуазія буде шукати виходу в новій імперіялістичній війні, в інтервен-ції, в галузі зовнішньої політики. Це значить, на-решті, що пролетаріат борючись із капіталістич-ною експлуатацією та воєнною небезпекою буде шукати виходу в революції».

Цей геніальний прогноз вождя нашої партії т. Сталіна на XVI з'їзді партії цілком здійснився. Поруч з лихоманським шуканням виходу з кризи, шляхом інфляції, буржуазія шукає виходу шля-хом подальшої фашизації, нової імперіялістичної війни та інтервенції проти СРСР. Пролетаріат ці-лого світу має величезний досвід боротьби проти своїх гнобителів,—це Паризька комуна та її ви-вершений крок СРСР.

Пролетаріат, багатомільйонна маса пригнічених цілого світу—бачить дійсний вихід з світової капі-талістичної кризи в диктатурі пролетаріату, в сві-товій революції.

Авангардний бій, що його дали 61 рік тому ре-волюційні робітники та робітничі Парижа в бо-ротьбі за диктатуру пролетаріату версальській контрреволюції—показав до якої безмежної люті жорстокості й класової помсти здатна буржуазія, коли вона чує свою загибель. Потоптавши в крові пролетаріату Паризьку Комуна, міжнародня бур-жуазія повторювала розправу після воєнних років, задушивши Угорську, Баварську та Кантонську комуни.

Перша спроба в історії людства встановити диктатуру пролетаріату, Парижу обійшлась важкими стратами. Близько 30.000 парижан убила озвіріла салярія, близько 45.000 заарештовано й багатьох з них згодом страчено, тисячі засланих на каторгу й заслання. Взагалі Париж втратив близько 100.000 синів, кращих робітників усіх професій.

Проводир кривавої різанини, кровожадний карлик Тьер говорив: «тепер соціалізму надовго покладено край». Але, як зазначив Ленін «комуна боролася не за якесь місце або вузьконаціональне завдання, а за визволення всього трудящого людства, всіх принижених і скривджених». І далі, «справа комуни—це справа соціальної революції, справа цілковитого політичного й економічного визволення трудящих, це справа всесвітнього пролетаріату. І в цьому розумінні вона не змируща».

Пролетаріат та робітнича класа РСРП підняла на нечувану височінь прапор паризьких комунарів, встановивши на одній шостій світу диктатуру пролетаріату. Досвід Парижу довів, що пролетаріат, завоювавши собі владу, не може взяти державну машину готовою. Він повинен зруйнувати її, бо та буржуазна бюрократична машина є ніщо інше, як апарат пригнічення пролетаріату. Пролетаріат-переможець повинен організуватися в державу, щоб пригнічувати своїх гнобителів і мати змогу будувати соціалізм. Цей величезний досвід був якнайкраще освоенний пролетарями робітниками нашого Союзу, бо «комуна це—та знайдена нарешті, політична форма, в якій може відбутись економічне звільнення трудящих, вона була першим кроком розвитку пролетарської диктатури» (Ленін).

Під прапором комуни, використавши революційний досвід Парижу, зруйнувавши на нівець державний апарат пригнічення, під прапором комуни розбивши та відкинувши геть міжнародну інтервенцію, під прапором до кінця революційної маркс-ленінської науки, побудованої на досвіді комуни, пролетаріат, робітнича класа, мільйонна армія колгоспників РСРП—встановивши диктатуру пролетаріату, вивершили побудову фундаменту соціалістичної економіки, та підійшла щільно до соціалізму.

«Паризька комуна подала найкращі зразки пролетарського героїзму, в жорстокій борні здобула для світового пролетаріату досвід збройної громадянської війни. Це ж її—Паризької Комуни—досвід використав геніальний проводир Ленін та Ленінська комуністична партія, ведучи пролетаріат РСРП до перемоги в 1917 році».

ЧИМ БУЛА ПАРИЗЬКА КОМУНА ТА ЧОМУ ВОНА ЗАГІНУЛА.

Помилку у Паризькій Комуні було багато: поперше, керівники комуни змішували національно-патріотичні прагнення з соціальними; вони іноді своїх класових ворогів розглядали, як зрадників нації. Подруге, центральний комітет національної гвардії, цього збройного революційного загону пролетаріату, виявив занадто багато сумлінності, поспішив призначити вибори комуни, передати їй владу в той момент, коли потрібно було негайно всі сили, всю увагу має спрямувати на

боротьбу проти класового ворога, який забрав усі сили для кривавої розправи з повсталим пролетаріатом і неприймати оборонної позиції.

«Повстання—це мистецтво, також як і війна... Раз повстання розпочато, необхідно діяти з найбільшою рішучістю і переходити в наступ. Оборона—смерть всякого повстання». (Енгельс).

Але замість рішучого наступу на Версаль, де зібрались контрреволюційні сили і цим завершити свою перемогу в Парижі, пролетаріат барився і дав час версальському урядові зібрати темні сили і підготуватися до кривавої розправи.

«Але попри всі помилки, комуна є величезний зразок величезного пролетарського руху XIX століття. Маркс високо оцінив історичне значення комуни—якби під час зрадницького наскоку версальської зраї на зброю паризького пролетаріату, робітники без бою дали б відняти її, то згубне значення деморалізації, викликані такою слабкістю у пролетарському русі, було б у багато й багато разів тяжче за шкоду від утрат, яких зазнала робітнича класа, в бою оборонюючи свою зброю... вона показала силу громадянської війни, вона розвіяла патріотичні ілюзії і розбила наївну віру в загально-національні змагання буржуазії. Комуна навчила європейський пролетаріат ставити завдання соціальної революції» (Ленін).

Всі помилки комуни зв'язані з тим, що не було тоді пролетарської класової партії, не було авангарду, що міг би правильно виявити класові інтереси пролетаріату та організувати його до боротьби. Тому не було у комуни єдності пляну, вона «як почалася стихійно, так і стихійно закінчилася».

Але, «як-би не закінчилась справа безпосередньо, на цей раз новий вихідний пункт всесвітньо-історичної важливості все таки завойовано»—писав Маркс через 5 днів. Що ж таке Паризька Комуна? «Це була диктатура пролетаріату»—каже Енгельс. Маркс про Паризьку Комуна писав так: «вона по суті своїй була урядом робітничої класи... вона та шукана форма, в якій могло би статись економічне звільнення праці».

Справа в тому, що робітнича класа не може просто заволідати готовою державною машиною і примусити її слугувати своїм «власним цілям». Комуна перша зробила спробу «зламати цю машину» й перетворитись «не на парламентську установу, а на ділову колекцію, що з'єднує в собі, як виконавчу, так і законодавчу владу». В цьому велике історичне значення комуни. За всім цим не треба забувати такого, що... «Паризька комуна закінчує розвиток буржуазних перетворень, що «лише героїзмові пролетарів зобов'язана своїм зміцненням республіка, цебто та форма устрою, в якій класові відношення виступають в найнеприхованішій формі». (Ленін).

ПРАПОР КОМУНИ РІЯТИМЕ НАД ЦІЛИМ СВІТОМ.

«Принципи комуни вічні і не можуть бути знищені—вони все знову й знову будуть становитись в чергу денну доти, доки робітнича класа не доб'ється визволення» (К. Маркс). Геніальний проводир Жовтневої революції—Ленін розглядав комуна, як перший крок соціалістичної революції.

«Радянський рух перестав бути російською формою боротьби пролетаріату за владу, він став по-випадку міжнародного пролетаріату, він став другим кроком в всевітньому розвитку соціалістичної революції. Першим його кроком була Паризька комуна».

Революція паризького пролетаріату, встановивши вперше в світовій історії диктатуру пролетаріату, стала прообразом переможної пролетарської революції. Радянська держава є держава нечуваної ніколи в світі демократії, де під проводом нашої партії організовані на соціалістичне будівництво мільйонні маси міста та села.

Великий Жовтень, стоючи на плечах Паризької Комуни, вищий щабель пролетарського руху.

Пролетаріат СРСР, скинувши владу буржуазії, караючи мечем пролетарського суду всіляких змовників—інтервентів і шкідників—сповнений революційного ентузіазму, будує в своїй країні нове соціалістичне життя рік за роком, щоденно чимраз більших досягнень дістає пролетаріат СРСР, швидко індустріалізується країна, швидко зростають колективізовані господарства на селі, семимільними кроками наздоганяє СРСР передові капіталістичні країни, пролетарська держава існує на шляху безкласового суспільства 15 років.

Тепер пролетарі всього світу знають, що таке диктатура пролетаріату не тільки з досвіду Паризької Комуни, а й по досвіду Радянського Союзу. Пролетаріат цілого світу героїчно бореться за своє визволення від пригнобителів капіталістів, але чим більш наростає, загострюється ця боротьба, тим посилюється люття капіталістичного терору. Спиралючись навіть на неповідні, далекі від справжнього стану зведення терору фашистського лютування та подвигів буржуазної юстиції, тільки за минулий рік маємо в лавах пролетаріату 366.491 забитих революційних робітників та селян у 52 країнах капіталу та колоніях; 261.445 поранених, 389.707 заарештованих, 96548 страчених і 18.403 засуджених до сотен тисяч років каторги, ув'язнення та заслання.

ПРО ЗЛЮТ ПЕРЕДОВИХ РАЙОНІВ

«Організаторських талантів у народі, цебто серед робітників та селян, які не експлуатують чужої праці,—сила. Їх тисячами придушував, знищував, викидав геть капітал, їх ми не зможемо ще знайти, підбадьорити, поставити на ноги, висунути. Але ми цьому навчимося, коли візьмемося з усім революційним ентузіазмом...» (Ленін, т. XV стор. 212—213).

СРСР — КРАЇНА НАЙБІЛЬШОГО В СВІТІ ЗЕМЛЕРОБСТВА.

Вірна заповітам Леніна, рішучо і послідовно відійшовши його вчення в нещадній боротьбі проти класового ворога і його агентури—партія більшовиків, веде пролетаріат й широкі верстви працюючих села, до все нових успіхів і перемог на шляху побудови соціалізму.

СРСР успішно закінчив 3-й вирішальний рік. Ленінське питання «хто—кого» остаточно вирішено не тільки в галузі промисловості, а і в сільському господарстві на користь соціалізму. З країни дріб-

Характеристична відміна білого терору сьогоднішнього дня—те, що він поруч придушення щораз дужчого революційного піднесення, має сутовоєнно-підготовчу мету. Білий терор—складова частина мобілізаційних плянів імперіалістичних генеральних штабів. В останній боротьбі за капіталістичний вихід з кризи, буржуазія все більш вдається в криваву зброю—терору, до тієї зброї, якою карлик Тьєр та кат в генеральському одязі Галіфе—розправлялись з Паризькою комуною.

Звідси робітники всього світу, насамперед робітники та мільйонні маси колгоспників Радянського Союзу, повинні зробити клясовий висновок: **боротьба проти терору—це насамперед—боротьба проти готування нової імперіалістичної війни та інтервенції.**

Відповідь має на цю передвоєнну вакханалію капіталізму, що загниває, в день Паризької комуни, мошпрівський день інтернаціональної солідарності може бути тільки одна. З'єднані нерозривними братерськими узами, робітники всього світу повинні відзначити день Паризької комуни поголовним вступом до лав МОПР'у.

Цього вимагає віковична в наших серцях пам'ять про героїчних комунарів Парижу, які заповідали нам, що запорука перемоги світової пролетарської революції, є незламна солідарність трудящих усього світу. Цього вимагають робітники, пролетарі, багатомільйонна батрацько-бідняцька маса селянства Радянського Союзу, які під випробуванням проводом нашої партії, під прапором Леніна—зробили другий крок в світовій історії, установивши диктатуру пролетаріату на шостій частині земної кулі.

І в цьому запорука, що прапор комуни, який міцно підхопили пролетарі Радянського Союзу й піднесли його на нечувану височінь—буде ріяти над усім світом.

День Паризької комуни 1932 р.—це неумолима пересторога експлуаторським класам в тім, що справа комуни перемагає і переможе в цілому світі.

А. Телешевський.

ного, розпорошеного сільського господарства Радянський Союз став країною найбільшого землеробства в світі. Ми швидко і переможно посуваємося вперед. Наша сила і перемоги в тому, що партія і радянський уряд зняли мільйони робітників і колгоспників на велике діло побудови соціалізму. Ці мільйони робітників і колгоспників, що за керівництвом партії творять нове життя, висунули і засвоїли нові революційні методи організації праці—соцзмагання та ударництво, вони мають вже свій багатющий, перевірений в боротьбі, досвід переможного соціалістичного будівництва.

Саме ці революційні методи праці, сполучені з даними більшовицької науки і настирливості помножені на організаторські таланти, енергію і ентузіазм робітників і колгоспників, забезпечують нечувані темпи наступу соціалізму цілим фронтом.

Перед нами велетенські завдання 1932 року—четвертого, закінчального року першої п'ятирічки.

Від темнів і результатів нашої боротьби в цьому році залежить закінчення першої п'ятирічки, залежать успіхи другої п'ятирічки,—п'ятирічки побудови соціалізму на одній постійній земній кулі.

Всесоюзний зльот 30-ти провідних сільсько-господарських районів України, Білорусії, Закавказзя, Татарської АРСР, Північного Кавказу, Середньої і Нижньої Волги, Західного Сибіру, Московської, Ленінградської і Західної областей Нижньгородського і Північного країв—з'їхалися в Синельниківський район, щоб виявити і зібрати цінніший досвід роботи кращих районів, сел, радгоспів і колгоспів в галузі соціалістичної перебудови сільського господарства, зробити цей досвід відомим цілому Радянському Союзу, поставити його на службу великому плану побудови соціалізму, виконанню і перевиконанню плянів третьої більшовицької весни і цілого плану закінчального року п'ятирічки.

«СЕКРЕТ» ПЕРЕМОГИ В ОРГАНІЗАТОРСЬКИХ ТАЛАНТАХ СЕРЕД РОБІТНИКІВ ТА СЕЛЯН.

В договорі соціалістичного змагання зльот провідних районів СРСР сказав: «Мы ставим себе задачу мобілізувати на боєвою, большевистскую службу строительства социализма весь богатейший, насыщенный низовой инициативой проверенный опыт работы ведущих районов. Этот опыт надо обобщить, сконцентрировать и сделать достоянием всех районов Союза, чтобы, используя опыт ведущих, 2.800 районов СССР один за другим, десятками, сотнями вошли в авангард социалистического земледелия».

Тов. Петровський Г. І. в президії зльоту провідних районів.

Відповідно до цього, вся робота зльоту була спрямована на те, щоб в максимальній мірі мобілізувати, скупчити та обміняти досвідом, що його набули колгоспники різних районів великого Радянського Союзу, неухильно здійснюючи генеральну лінію нашої комуністичної партії.

Зльот вислухав 25 доповідів з різних питань соціалістичної перебудови сільського господарства і ці доповіді прочитали найкращі організатори і прапорноносці колгоспного будівництва. Численні факти і колонки цифр, що виразно відображають досягнення колгоспів, сел, районів, на цей раз

менше цікавили зльот—він цікавився і вимагав «відкрити секрети», вимагав «розказати», якими методами й формами дійшли цих досягнень і перемог.

Синельниківський район—ініціатор Всесоюзного зльоту провідних сільсько-господарських районів, район, що перший в Радянському Союзі виконав хлібозаготівельний плян, район, що перебудував роботу РВК і сільрад лицем до колгоспного будівництва—першим поділився «секретами» своїх успіхів і перемог. Характерно, в минулому році перед цим районом стояли далеко менші завдання і він плентався в хвості, тепер це передовий, провідний район у Радянському Союзі. Справа в тому, що РВК та його відділи перебудували свою роботу до виробництва, наблизили свою роботу до села, колгоспу і бригади, розгорнули масову взаємодопомогу і соцзмагання та організували активність широких робітничих і колгоспних мас на виконання завдань соцбудівництва.

РВК практикує періодично засідання президії у селах, колгоспах, в МТС. Роботу виїзних президій насичують змістом чергових завдань району, села, колгоспу. Слухають звіти не лише голів сільрад, а навіть окремих бригадирів про їхню роботу.

Сільради рішуче стали лицем до завдань організації-господарського зміцнення колгоспів, 135 депутатських груп у колгоспах стали організаторами ударних бригад, що ведуть колгоспні маси на боротьбу за хліб, на виконання господарських завдань, організують працю в колгоспах. В Хорошівській сільраді депутатські ударні бригади на 20—25 проц. перебільшували норми виробки під час збирання хліба і сівки. При сільрадах організовано галузеві секції і кожен член секції працює в колгоспній бригаді та відповідає за виконання плянів бригадою. Кожна сільрада, комісія, депутатська група мають пляни роботи конкретизовані на кожен день і ці пляни широко популяризовані серед трудящої громадськості.

СОЦІАЛІСТИЧНА ВЗАЄМОДОПОМОГА — БУКСИР, МОГУТНЯ ПІДОЙМА ЕНТУЗІАЗМУ.

Синельниківщина перевиконала хлібозаготівельний плян, дотерміново виконала всі господарсько-політичні кампанії 1931 р. Соціалістична взаємодопомога—буксир, основний важіль цих досягнень. Могутній буксир охопив весь район, сила його виявилася у хлібозаготівлях—наприклад, темпи з 2.274 тонн в п'ятиденку, збільшилися до 5,517 тонн.

Цей досвід буксирної взаємодопомоги, набутий під час хлібозаготівель, перенесено на всі сільсько-господарські роботи і кампанії, а потім перенесли його на інші райони (Межівський, Солонянський, Близнюківський, Богодухівський) випробований метод соціалістичної буксирної взаємодопомоги синельниківців, забезпечив виконання хлібозаготівель у більшості зазначених районів і викликав могутній міжколгоспний буксирний рух.

Синельниківський район в лавах передових озброївшись знаряддям і машинами, зібравши до строково насіннєвої фонди,—підготувавшись до зустрічі з 3-ю більшовицьку весну.

Коломенський район, Московської області, що основною базою постачання робітників великого паровозобудівельного заводу, розказав зльоту.

здійснюється пролетарське керівництво на селі. Основною формою цього керівництва є організація партійних груп на селі з комуністів-робітників, що там живуть. За такою формою робітники, що живуть на селі, активно втягуються в господарсько-політичне життя, зміцнюють партійний провід на всіх ділянках соціалістичного будівництва та організують колгоспні маси бідняків і середняків—одноосібників на завершення суцільної колективізації та ліквідації на цій основі куркуля як класу.

Успішно здійснюється шефство міськради над секціями сільради, депутатські групи Коломенського заводу шефствують над депутатськими групами колгоспів і радгоспів, а кращі ударники заводу прикріплені до сільрад для участі і допомоги в роботі.

Делегація Мечетінського району Північно-Кавказького краю розповіла на зльоті про провідну роль радгоспів в організаційно-господарському зміцненні колгоспів. В цьому районі кожен радгосп

шефствує над групою колгоспів. Особливо велику роботу перевадить учбово-досвідний радгосп № 2. Досвідна станція його зв'язана з кожним колгоспом, з кожним польоводом, допомагає запроваджувати їм агротехніку, інструктує в роботі. Починаючи з весни і до кінця року, 200 колгоспників—від всіх колгоспів району, будуть на виробничій практиці у радгоспі. Агрономи радгоспу допомагають колгоспам складати виробничі плани, розставляти сили, складати наряди. Спеціальні бригади радгоспу перевели велику роботу щодо організації і обліку праці в колгоспах.

Шляхами переможців залучаючи широкі верстви колгоспників в безпосередню більшовицьку боротьбу за здійснення господарсько-політичних завдань, поєднуючи ентузіазм працюючих з агротехнікою, крок за кроком Мечетінський район став до лав передових.

С. Москаленко.

(Далі буде).

РАДБУДІВНИЦТВО

КНС У БОРОТЬБІ ЗА НАСІННЯ

Основне гасло 3-ої більшовицької весняної сівби—підвищення врожайності. Під цим гаслом має широкі боротьба всієї радянської суспільності, зокрема КНС. За постановою уряду, сільське господарство України в 1932 році має пересічно одержати з гектара зернових культур 11 центнерів (в радгоспах 14 центн., в колгоспах 11,5 центн., в індивідуальних господарствах 9,5 центн.).

Одним з головних чинників підвищити врожай—є ранній засів доброякісним насінням. Ранній засів, окрім інших умов, стоїть у прямій залежності від вчасного збирання і підготування насіння, зокрема ранніх культур. Проте, з мобілізацією насіння і страхових фондів у багатьох сільрадах небезпечно, в окремих навіть загрозово, особливо щодо ранніх ярих культур, зокрема пшениці.

До 15-III—32 року на Україні зібрано 57,7 проц. насіння до пляну, в тому числі пшениці лише 40,1 проц., ячменю—52,5 проц., вівса—51,5 проц. Це тоді, як за постановою партії й уряду останній строк збирання насіння—10 березня. Найбільше відстають райони першочергової сівби: Одеська область збрала лише 48,4 проц. до пляну, а пшениці—навіть 20,2 проц.

В окремих районах просто панують антипшеничні настрої, так, в сільрадах Зінов'ївського, Любашівського, Ново-Українського, Ново-Бузького та інших районів з насінням пшениці зовсім негаразд. Сільради Ново-Бузького району насіння пшениці збрали на 5,2 проц., Ново-Українського—лише на 0,8 проц. Це свідчить, що далеко не скрізь, навіть керівні робітники, усвідомили всю важливість і відповідальність за вчасне забезпечення весняної сівби насінням. Сільради цих районів припускають шкідливе розбазарювання насіння. У колгоспі «Кім» В.-Батачанського району

на 20-II було 462 центн. насіння, а на 15-III—залишилось 388 центн., у колгоспах Стефанівської сільради на 20-II було 252 центн.—на 15-III—32 року залишилось 111 центн. Найбільша хиба в роботі сільрад—відсутність масової роботи мобілізації на боротьбу за успішне збирання насіння.

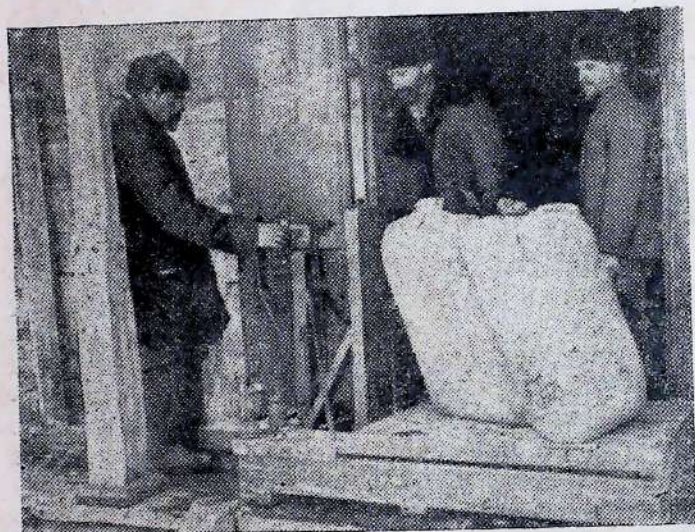
Великою мірою відповідальність за це лягає на масово-громадські організації—КНС і наймитсько-незаможницькі групи в колгоспах. КНС і наймитсько-незаможницькі групи в районах не зуміли організувати своїх членів та активізувати широкі колгоспні і бідняцько-середняцькі маси на боротьбу за більшовицьку сівбу. Більшість КНС перелічених тут районів майже не інформують ВЦКНС про їхню участь у готуванні до сівби (Любашівський, Ново-Бузький, Антоно-Іванівський, Плисківський). Деякі, у своїх інформаціях, обмежуються загальними фразами про участь КНС у боротьбі за насіння; цим замилюють очі своєму центральному комітетові, партії й уряду та всієї радянській суспільності, прикриваючи свою опортуністичну бездіяльність (Потребішанський, Зінов'ївський, Хмільвський, Бабанський і інші КНС).

Серед замилювачів очей, знайшовся такий, як В.-Висківський КНС, голова якого на засіданні Президії ВЦКНС висвітлив справу так, що в районі майже підготовились до сівби, а постановою Одеського Обкому КП(б)У визначено, що це один з найвідсталіших районів Одещини у готуванні до сівби.

Звичайно, це окремі випадки, але з ними треба вчасно і рішуче боротися. Вся незаможницька маса мусить знати дійсний стан готування до сівби. Треба на загальних зборах членів КНС заслуховувати доповіді керівних органів КНС, шереви-

ряти їх роботу. Треба вчасно підхоплювати й користати з досвіду роботи кращих КНС організацій.

Ці кращі неможливі організації у нас є і їх багато. Вони, керуючись пляном масової роботи ВЦКНС у справі готування до весняної с.-г. кампанії розгорнули масово-політичну і організаційно-оперативну роботу. Взяли активну участь у складанні виробничих і робітних плянів й довели їх до колгоспів і одноосібників, організували роботу цих плянів на загальних і куткових зборах чл. КНС, наймитсько-неможливі груп, колгоспників і одноосібників—бідняків та середняків. Спільно з управами колгоспів організували постійні виробничі бригади в колгоспах, відзначили їм ділянки, закріпили за ними робочу худобу і с.-г. реманент виділили на бригадирів кращих неможливі-ударників. Утворили на ділі ударні і бусирні бригади для збирання і готування насіння для реманенту, с.-г. реманенту тощо. Наслідком таких заходів в цих сільрадах насіннєві фонди зібрано з перебільшенням.

Т.т. Супруненко й Волошко здають пшеницю в позилу.

Так, в сільрадах Муравано-Курилевецького району до 15-III—зібрано 149,5 проц. насіння до плянових завдань, Калинівського—123,9 проц., Шепетівського—116,8 проц., Дунаєвського—113,7 проц., Михайлівського—110,5 проц., Джулинського—110,4 проц. тощо. Одеський МКНС, за пляном штабу агростафети утворив декілька бригад для збирання насіння у колгоспах з членів КНС і наймитсько-неможливі груп, першого ж дня своєї роботи ці бригади у колгоспі села Велика Балка виявили у куркуля 100 пудів прихованої кукурудзи; у селі В.-Фонтан бригада неможливі збрала 420 пудів ячменю. Усім КНС і наймитсько-неможливі групам відсталіх районів треба перейняти досвід роботи КНС перетових.

Щоб якнайшкільше і повністю підготуватися до сівби ЦККП(б)У і РНК УСРР від 18-III цього року спільною постановою визнали за закінчені хлібозаготівлі у колгоспному секторі в усіх районах та ухвалили провести мобілізацію насіння, що його не вистачає колгоспам, як позилу у колгоспах, яку обов'язково повертається їм натурою в нового врожаю. КНС мусять самооблігуватися, і, під керів-

ництвом партійних організацій, мобілізувати всіх колгоспників, одноосібників—бідняків та середняків на боротьбу за якнайповільше використання всіх сил і засобів для успішного готування і проведення весняної сівби в самі короткі строки. Постанову ЦККП(б)У і РНК УСРР від 18-III треба якнайшкільше популяризувати серед колгоспних мас, з'ясувати кожному колгоспникові всю політичну і господарську вагу цієї позилки та необхідність засіяти всю засівплощу і якраз тими культурами, що визначені пляном.

Комнезами мусять шкільно популяризувати і використати досвід передових районів (Лебединського, Охтирського) щодо випуску облігацій насіннєвої позилки та якнайшкільше організувати серед-колгоспну, міжколгоспну і міжрайонну взаємодопомогу, налагодити перемолот, перевіювання і перевірку наявних ресурсів.

У першу чергу необхідно організувати збирання ранніх культур, зокрема пшениці, ведучи нещадну боротьбу з антипшеничними настроями та домалатися забезпечення насінням засівних площ тих культур що передбачено пляном. Неможна припускати заміну цінних культур, малоцінними, неможна взагалі змінювати співвідношення культур, бо це порушує плян цілого народнього господарства. Коли не засіємо плянових передбачень технічних культур—це відіб'ється на відповідній галузі промисловості, а недосіємо кормових культур—це загальмує пляновий розвиток соцтваринництва і т. інш.

Звичайно куркуль та його агентура намагатимуться зрвати середколгоспну позилу, міжколгоспну і міжрайонну допомогу, агітуватимуть за неможливість зібрати насіння, особливо пшениці і ранніх ярих культур. Цим куркульським маневром треба протиставити неможливі загартовану твердість й настирливість на фронті 3-ої більшовицької весняної сівби. Комнезами мають всюди викривати, нищівно тропити спекулянтів, затювачів насіння, рвачькі і споживачькі настрої та куркульські балачки про те, що немає насіння.

На основі випробуваних соціалістичних методів праці (ударництва, соцзмагання, промдського бусиру тощо), залучаючи якнайшкільше колгоспні і бідняцько-середняцькі маси, вперто і організовано мусять боротися КНС за насіння, в першу чергу ранніх ярих культур—за ранній засів, пам'ятаючи, що один день залізнення посіву зменшує на 3—5 пудів урожай з гектара.

Борючись за насіння, комнезами не повинні забувати і агротехнічні заходи. Насіння треба переточити і протруїти, перевірити на схожість, відремонтувати увесь с.-г. реманент, забезпечити правильний догляд і годівлю коней, утворити виробничі бригади закріпити за ними ділянки, робочу худобу і с.-г. машини, організувати збереження волоти на ланах, насадження ползахисних смуг, вивозу гною тощо. Треба особливу увагу приділити збиранню насіння серед одноосібників, бідняків і середняків та забезпечити вчасний засів їх ланів.

Все неможливі завзяття, всі сили і засоби на боротьбу за здійснення заходів 3-ої більшовицької сівби, за високі і сталі врожаї соціалістичного сільського господарства

ПЕРЕБУДУВАТИ РОБОТУ БЮР СКАРГ

За постановою Президії ЦКК і Колегії НКРСІ, базуючись на скаргах працюючих та обстеженнях окремих ланок держапарату, Бюра Скарг мусять сигналізувати про перекручування директив партії й уряду. Робота Бюр Скарг в поліпшенні радянсько-господарського апарату набуває особливої ваги тепер, коли, не зважаючи на величезні досягнення соціалістичного будівництва, ще не усунуто з апарату виявів бюрократизму, нехлюйства та безгосподарности, які часто-густо «заслонюють від широких мас трудящих дійсну природу пролетарської держави».

Президія ЦКК і Колегія НКРСІ констатували, що бюра скарг незадовільно використовують широкий актив робітників-добровільців; не налагодили роботи серед робітничих мас підприємств, радгоспів та колгоспників, особливо трудящих жінок, не залучили їх до боротьби за поліпшення радянського апарату. Ще й досі спостерігаються випадки формального ставлення до скарг, їх апаратного розгляду тощо. Це виникає в наслідок того, що розгляд справ на відкритих нарадах за участю робітничих засідателів з виїздом на підприємства, радгоспи та колгоспи практикується дуже рідко.

Всі ці недоліки примусили ще в квітні минулого року на весь зріст поставити корінну перебудову роботи скарг, але темпи цієї перебудови до останнього часу були ще занадто кволі.

Щоб домогтися корінного поліпшення роботи бюро скарг та максимального залучення до участі в них нових шарів робітників та колгоспників, особливо жінок з 9-го по 14 квітня оголошено **Все-союзного п'ятиденника огляду роботи бюр скарг**. Цей п'ятиденник, за постановою Президії ЦКК ВКП(б), є масовий огляд реалізації постанов провідних партійних органів про перебудову роботи бюр скарг, відповідно до завдань соціалістичного будівництва. Але ця перебудова неможлива без активної участі в роботі РСІ якнайширших верств працюючих, без практичного переведення в життя Ленінового гасла — «всю працюючу масу чоловіків і особливо жінок, перевести через участь у робітничо-селянській інспекції».

Домогтися широкої участі мас в роботі бюр скарг—можливе лише застосуванням дійсно масових форм огляду, під час п'ятиденника потрібно популяризувати й наблизити до мас роботу бюр скарг і, виховати та закріпити новий РСІвський актив.

Розгортання широкої звітної кампанії під час п'ятиденника, виїзди бюр скарг на підприємства, радгоспи та колгоспи, перевірка і організація роботи груп сприяння РСІ—мусять спрямувати вогонь самокритики проти всіх хиб в роботі цих важливих органів контролю. Трудящі маси повинні сказати своє вирішальне слово. Необхідно виявити та жорстоко розкритикувати випадки механічного розгляду скарг, невміння використати в достатній мірі добровільну активність трудящих. Жорстоко треба засудити відрив бюр скарг від виробництва, від керівництва місцевими групами сприяння РСІ; засудити недосить рішучу боротьбу з тяганиною та бюрократизмом у всіх його виявах.

На окремих справах, які мають громадське значення необхідно перевірити також **класову пильність** бюр скарг, своєчасне та чітке реагування на праві або «ліві» спроби перекручування генеральної лінії партії.

Одною з найважливіших ділянок п'ятиденника є перевірка фактичного виконання директив партії та уряду. Тов. Сталін сказав, що «небезпека бюрократизму є в тому, щоб він не терпить перевірки виконання і намагається перетворити основні вказівки керівничих організацій в пустий папір, відірваний від живого життя». Особливо тепер, коли перед нами стоять виконання програми останнього року першої п'ятирічки та розробка плану другої п'ятирічки, яка має завершити соціалістичну реконструкцію всього народного господарства та привести до «остаточної ліквідації капіталістичних елементів і класів взагалі» перевірка фактичного виконання набуває особливого значення.

П'ятиденник має дати рішучий перелам в справі швидкого та вірного розслідування скарг в основному силами добровільного активу, має посилити відповідальність та ролі скарг в галузі вивчення та узагальнення скарг з метою сигналізації перед партією та урядом **про викривлення генеральної лінії, про засміченність класово-ворожим елементом радянських органів або підприємств соціалістичного сектору села**.

Нові масові форми роботи під час і після п'ятиденника мусять бути широко сприціплені в роботі бюр скарг. Посилити використання добровільного активу, організувати нові опірні пункти бюр скарг у вигляді постійних постів при групах сприяння РСІ та загонів легкої кінноти.

При цьому, одночасно має бути перевірено, як вживалося нових методів праці—**соцзмагання та ударництва** в практиці роботи бюр скарг. П'ятиденник має дати нове міцне піднесення хвилі соцзмагання та ударництва, піднесення, яке необхідно стимулювати викликами та складанням договорів.

ФОРМИ ТА МЕТОДИ ПЕРЕВЕДЕННЯ П'ЯТИДЕННИКА.

В період підготовчої роботи, після утворення штабу при місцевій ККРСІ, слід взяти всіх заходів для популяризації завдань п'ятиденника. Головне в підготовці до п'ятиденника—це поживати роботу місцевих секцій РСІ та груп сприяння РСІ, загонів легкої кінноти, посилити відповідальність за свою роботу членів активу, залучити нову, ще не охоплену громадською роботою масу. Для цього мають бути переведені широкі наради на підприємствах та установах за участю робітників-ударників, робкорів, груп сприяння, РСІ, легкої кінноти, дещгруп та секцій інженерно-технічних робітників. На відпочинках по цехах та на полі, під час весняної кампанії, треба перевести ряд бесід про участь мас в роботі РСІ, пов'язуючи це з їх виробничими завданнями.

Протягом підготовчого періоду кожний робітник та колгоспник мусять добре ознайомитись з роботою бюр скарг та груп сприяння РСІ, щоб під час їх звітів розгорнути більшовицьку критику і тим

допомогти належній перебудові роботи бюро скарг. Ось чому, не обмежуючись заслуханням звітів, вожний робітник, колгоспник та співробітник радянського апарату мусять ваяти якнайактивнішу участь у рейдах на бюро скарг поштових, залізничних та фінансових установ, в перевірці жалібних книг, скриньок скарг тощо.

При огляді роботи бюро скарг ККРСІ треба, головним чином, заострити увагу на таких основних питаннях: як проходить в бюро скарг прийом та обслуговування скаржників, зокрема, у вечірні часи та дні відпочинку; чи утворено постійний актив та з кого, чи є позаплатні інспектори в бюро скарг і, як поставлено допомогу і виховну роботу з активом; чи організовано пости бюро скарг на великих підприємствах, радгоспах та колгоспах і, як проходить їх робота; як організовано перевірку виконання окремих постанов бюро скарг та чи налагоджено систематичну контролю за перевіркою та своєчасним розглядом установами пересланих їм скарг; чи практикує бюро скарг відкритий розгляд скарг (участь робітничих засідателів) з виглядом на підприємства, радгоспи та колгоспи, а також, чи провадяться масові, літучі перевірки; чи залучається до роботи бюро скарг широкі маси робітників та колгоспників через секції РСІ та групи сприяння РСІ на підприємствах, радгоспах та колгоспах; участь легкої кінноти, робітників, активу жінок-робітниць та колгоспниць; чи практикується відчити керівників та активістів бюро скарг на робітничих та колгоспних зборах по роботі бюро скарг; чи узагальнюються матеріали скарг і перевірки з метою сигналізації партії та уряду про викривлення їх директив і ліквідації виявлених недоліків. Головне, на чому слід зосередити увагу це те, як бюро скарг, секції та групи сприяння РСІ, пов'язали свою роботу з завданнями виконання промфінцлягу четвертого вивершувального року ш'ятирічки, реалізації шости вказівок т. Сталіна організаційно-господарського зміцнення колгоспів, ударного проведення третьої більшовицької весни тощо.

Під час підготовки до ш'ятиденника, необхідно також, поруч з роботою в делегатських зборах, скликати на робітничих виселках збори жінок ро-

бітниць (по селах на кутках жінок-колгоспниць), де поставити питання про притягнення трудящих жінок до роботи бюро скарг та організувати заше ударників.

Робітники підприємств—шефи повинні практично допомогти підшефним селам в справі переведення ш'ятиденника для чого на село мають вліхати шефські бригади, які перевіряють та допоможуть роботі секції РСІ та груп сприяння РСІ.

Під час ш'ятиденнику 9—14 квітня треба широко розгорнути звітну кампанію бюро скарг, секції РСІ при радах та груп сприяння РСІ на підприємствах, установах, радгоспах та колгоспах і звернути максимум уваги на закріплення досягнутої масовості і якості роботи. За ш'ятиденника, по всіх червоних кутках підприємств організуються чергування з прийому скарг та запису добровільного активу, там, де не було, утворюється групи сприяння РСІ, поповнюється кращою молоддю загони легкої кінноти.

Щоб ш'ятиденник не перетворився на кампанію без реальних наслідків, особливу увагу слід звернути на облік і закріплення активістів, які будуть залучені до участі в рейдах та обстеженнях під час ш'ятиденника: Готування й переведення ш'ятиденника повинно проходити методами розгорнутого соцзмагання та ударництва.

Всі зазначені заходи, безумовно, не усувають, а навпаки, ще більш посилюють актуальність питання про розгорнення широкої ініціативи та самодіяльності трудящих, висування з мас та переведення в життя нових масових форм роботи.

«Штат РСІ—це маса», так сказав т. Затонський на першій Всеукраїнській нараді бюро скарг. Кожен робітник, колгоспник та службовець повинен усвідомити собі все глибоке історичне значення цього гасла і взяти найактивнішу участь у ш'ятиденнику і дальшому поліпшенні роботи бюро скарг.

Закріплюючи наслідки ш'ятиденника, залучаючи широкі маси нового активу до роботи, за сталевим проводом комуністичної партії і її ленінського ЦК, бюро скарг РСІ перебудують свою роботу і перетворюються на дійсно-масові органи боротьби проти бюрократичних перекручувань в державному апараті радянської країни.

НА МІСЦЯХ

ПРО ХИБИ СІЛЬРАД ЦЮРУПІНСЬКОГО РАЙОНУ

Сільради на Цюрупінщині у більшості під керівництвом партії та уряду справились з господарсько-політичними завданнями.

Плян хлібозалогівель по району виконано на 103 проц., мобілізацію коштів на 109 проц., минулу осінню засівкампанію виконано на 106 проц. Сільради мають певні досягнення у готуванні до весняної засівкампанії, в організаційно-господарському зміцненні колгоспів. Сільради зуміли своєчасно й рішуче переключитися до підготовки 3-ої більшовицької весни.

Проведено велику роботу у боротьбі за бавовняну незалежність країни рад. Плян засіву бавовни зріє майже на 300 проц. Врожайність бавовни цього року проти 1930 року збільшено у 2—3 рази, а по деяких колгоспах у 7—8 разів.

Ця велика перемога на бавовняному фронті в Цюрупінському районі досягнута в боротьбі за генеральну лінію партії, за вшвершення суцільної колективізації (колективізовано 85,5 проц. у бавов-

но-зерновій і 60,9 проц. господарств в інтенсивній частині), та ліквідації на цій базі куркульства як класу, у боротьбі проти правих ухилів і «лівих» закрутів від генеральної лінії партії.

В Тарасівській сільраді в найкраща в районі артіль ім. «Карла Маркса», вона дає дійсно більшовицькі зразки роботи. Артіль бере на бухгалтер сусідів: артіль «Сталіна», ім. «Дзержинського», «Червоний партизан». Багатопиражка цієї артілі «За землі, за якість» за допомогою своїх постів робітників систематично мобілізує маси навколо готування до сівби, нещадно по-більшовицькому викривляючи факти нехлюйства й шкідництва куркулів.

Партколектив Тарасівської сільради випустих декілька сот листівок за організаційно-господарське зміцнення колгоспів під гаслом «за шість історичних вказівок тов. Сталіна». Сільрада провела зльот конюхів, зльот представників всіх громадських організацій села для перевірки, як саме ці організації готові до участі в сівбі.

Масову роботу в колгоспі розгорнуто. Але ні Тарасівська сільрада, ні майже всі останні сільради не приділяють уваги розгорненню роботи таких масових органів, як секції, як депутатські групи. Формально начебто ці органи існують. Формально членів сільрад розбито по секціях, по депутатських групах. Але це формально—на папері, на ділі—тут панує знеособка, мовляв, у нас члени сільрад всі працюють по кампаніях, в артілях, в МТС і т. інш. Навколо секцій, депутатських груп—масової роботи не розгорнуто. Сільради навіть не додума-

лись до того, щоб заслухати на своїх засіданнях звіт депутатської групи про діяльність її в артілі (ім. К. Маркса), де вона лічить на папері й нічого не робить,—дарма, що за керівника її—член президії сільради.

Ми спеціально загострюємо це питання тому, що в цій важливій галузі роботи провинна не лише сільрад, а й райвиконкому, який надто мало приділяє уваги питанням радянського будівництва. Мало займався обстеженням стану оргмасової роботи сільрад.

Аджеж. Секретаріат ВУЦВК, що заслухав в кінці лютого доповідь Цюрюшівського РВК, чітко записав РВК та радам директиву, щоб вони—«на основі справжньої боротьби за організаційно-господарське зміцнення колгоспів, за високі та сталі врожаї, цілковитої мобілізації всіх внутрішніх ресурсів та можливостей забезпечили успішне виконання плянів весняної с.-г. кампанії і щодо кількісних і щодо якісних показників. Налагодити диференційоване живе керівництво сільрадами в організації сівби, скерувавши роботу на поживлення діяльності секцій та депутатських груп сільрад, залучивши організації КНС, наймитсько-бідняцьких груп та активу колгоспів, визнавши конкретні обов'язки кожної з них».

За умов цілковитої реалізації цієї постанови Секретаріату ВУЦВК, розгорнувши дійсно масову роботу навколо виконання своїх плянів соціалістичного будівництва, сільради Цюрюшівщини забезпечать найбільшу ефективність в здійсненні плянів більшовицької сівби.

Л.

ЗАБУТО ПОСТАНОВУ ЦК ВКП(б)

(Уманщина)

Немало часу пройшло як ЦК ВКП(б) затвердив постанову «Про чергові заходи щодо організаційно-господарського зміцнення колгоспів». В основу цієї постанови покладено «спрагнення до розвитку й зміцнення артільної форми колгоспів» за рахунок—організації бригад, які є «найважливіша ланка в організації та налагодженні «праці в колгоспах». Відповідно до цього кожний колгосп, у наслідок проробки та розгляду цієї постанови на своїх загальних зборах, повинен був організувати в себе «бригади з постійним складом колгоспників, щоб, як правило, такі бригади провадили всі основні сільсько-господарські роботи протягом цілого року на певних ділянках».

На жаль, по багатьох колгоспах нашого району, ця постанова ще не пророблена. Не розглянута ця постанова і в Собківському колгоспі «Відповідь інтервентам». Голова цього колгоспу Король Федір,

не зумів організувати колгоспний актив. Сільрада та уповноважений РВК не допомогли це зробити. Нічого теж не зробили в цій справі Ропотухеські колгоспи «Ударник» та «Більшовик».

Голови цих колгоспів Мерчик Макар та Забівський Юхрем «перевантажені роботою». А сільрада та уповноважений РВК не встигли перевірити, чи справді вони так «заняті» та зробити їм належні вказівки й допомогти перевести цю постанову в життя. Голова Юрківського колгоспу «Жовтнева Революція»—Мажуренко Дмитро просто забув про постанову ЦК ВКП(б).

Ось як в деяких колгоспах нашого району готується до здійснення найважливішої постанови ЦК.

Хіба з таким нехлюйством можна дочекатися позитивних наслідків роботи в колгоспах та «зміцнення артільної форми».

М. Жадько.

Тільки вороги колгоспів можуть припускати примусове усупільнювання корів та дрібної худоби в окремих колгоспах

(З постанови ЦК ВКП(б) від 26-го березня)

МГ
КН-1350
ПП-288

ЗА ВИСОКИЙ СТАЛИЙ ВРОЖАЙ

Лише завдяки правильній генеральній лінії нашої ленінської партії—ми дійшли величезних успіхів у реконструкції цілого народного господарства.

Великі зміни відбулися і в сільському господарстві. Партія домоглася рішучого повороту середняка до соціалізму. Радгоспи й колгоспи вже на сьогодні посідають біля 80 проц. селянської земельної площі.

3-я Сесія ВУЦВК'у, що відбулася в грудні, в сільському господарстві на 1932 рік поставила грандіозну задачу—в основному перетворити сільське господарство країни на радгоспно-колгоспне. Піднести врожайність, збільшити продуктивність сільського господарства, перетворити колгоспи й радгоспи на фортеці соцбудівництва, як заводи й фабрики. Цю більшовицьку програму будьщо треба виконати.

Зашпроваджуючи генеральну лінію партії, даючи нещадного одкоша глитаю та його агентурі—правим і «лівим» ухильникам—ми здійснюємо справу судильної колективізації. Пролетарська держава 1931 року дала сільському господарству України реманенту на 107 млн. крб., а вже 1932 року запроектовано дати на 151 млн. крб. Колгоспи вже стали основними виробниками с.-г. продукції. Проте, якісні показники господарювання колгоспів ще зовсім незадовільні, особливо в піднесенні врожайності. Батато колгоспів не виконали агрономічних заходів, не застосували агромінімуму. Колгоспи с. Старого, Бориспільського району, Київської області, посилаючись на об'єктивні перешкоди, не спромоглися перевезти суперфосфату, що лежав на станції, просто неба, під снігом.

Сортозміни не провадяться. Плани протруювання й очищення насіння не виконуються. А ці найпростіші агротехнічні заходи дали б нашій країні додаткові мільйони тонн хліба. По багатьох колгоспах незадовільна організація праці, облік; по-

декуди панує знеособка, куркульські принципи розподілу продуктів (не на трудодні, а на їдців). Цілковита відсутність масової виробничо-політичної роботи: взяти хоч артіль ім. Калініна в с. Кіліві, там інструкцію про порядок розподілу прибутків правління десь загубило, а щоб не мати ніякої морочки з рахунками—розподілили хліб та інші продукти «потихеньку» на господарства.

Другий приклад. Замість зорати на зяб 247 га, зорали лише 15, вирішили більше не орати, а тяглова сила гуляла, просто злочинно поставилася рада колгоспу на чолі з агентом куркуля Бибиком. Наведені приклади якраз свідчать про відсутність в деяких колгоспах рішучої боротьби проти мпатаїні.

Замість боротися за врожайність, деякі керівники села підтримували правоопортуністичні навіть контрреволюційні думки, як бувш. голова Кілівської сільради т. Руденко. Нам треба очистити від таких так сільради, як і управи колгоспів.

Готуючись до 3-ої більшовицької весни—колгоспники рушають у бій за здійснення завдань четвертого, останнього року п'ятиріччя. Всі етапи і ланки с.-г. робіт треба органічно сполучити в єдиний господарський план колгоспу й битися за організаційно-господарське зміцнення колгоспу, за збільшення врожайності так, як робітники б'ються за промфінілян на фабриках і заводах, копальнях. Треба всю роботу пройняти соціалістичними формами праці—ударництвом і соцзмаганням. Виконати шість вказівок т. Сталіна в боротьбі проти знеособки, зрівнялівки тощо.

Отже, третій більшовицькій весняній засівкампанії мусимо приділити максимум уваги з тим, щоб цей засів увійшов в історію соціалістичної перебудови села, як вирішальний етап боротьби за високий і сталий врожай.

А. Юр.

ПОСПІШАЙТЕ

негайно підписатись на керівний орган ВУЦВК „ЧЕРВОНЕ СЕЛО“ в поштовій філії або у сільлистоноші, повідомивши про передплату райвиконком.

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА:

на 1 рік	4 крб. 30 коп.
на 6 м-ців.	2 » 15 »
на 3 м-ці	1 » 10 »

Державна Публічна БІБЛІОТЕКА УРСР